

לירן זכריה אמיר בת 35, נשואה ליניב ואמא ל-2 ליה וקורן משה, נולדה בירושלים, בגיל 19 פרשה כנפיים ועברה לעיר הגדולה – תל אביב, כיום מתגוררת בכפר סבא.

תואר ראשון בתקשורת ופסיכולוגיה, למדה בבית ספר לאומניות הבמה "בית צבי", וסיימה בהצטיינות קורס מדריכים במכללת וינגייט.

11 שנים מנהלת אמנותית וכוראוגרפית של להקות המחול "אורות הבמה" במבשרת ציון בניהולו של **חנן כהן**. לירן החלה את דרכה המקצועית ככוריאוגרפית כבר בגיל 15, כשקיבלה לראשונה להקות ב"מחולה ירושלים" ומשם גדלה וצמחה לנהל אמנותית את הלהקות, הקימה את להקות המחול "אור הגלים" בבת ים, שימשה כמנהלת חזרות של להקת הסטודנטים תל אביב אצל **שלמה ממן**, מנהלת אמנותית וכוריאוגרפית בלהקות "מחולה", ובלהקת ראשונים ב"הורה ירושלים". הייתה רקדנית ומתופפת בלהקת "טררם" במסגרתה הופיעה בהפקות רבות לאומיות ובין לאומיות ובניהן יצרה את כוריאוגרפיית הפתיחה לחגיגות 100 שנה לתל אביב. כיכבה ב"נולד לרקוד 1" והגיעה עד לעשירייה הראשונה. רקדה בלהקות "מחולה" ו"רוקדת ב"הורה רעים חולון". במהלך השנים הפיקה ויצרה במסגרת פסטיבל הסרטים הבין לאומי לילדים, משרד החוץ, התיירות, החינוך וההסברה, עיריית ירושלים, צה"ל, הסוכנות היהודית, ופרויקט "הצברים".

במהלך השנים זכתה לירן בפרסים רבים בארץ ובחול וביניהם:

- מקום שני בתחרות המחול העממי בכרמיאל 2021 בריקוד העם "שיר רחוב".
- מקום ראשון בתחרות המחול העכשווי לבמה בפסטיבל כרמיאל 2019 בריקוד "שיר ארץ".
- זוכת פרס הריקוד הפולקלוריסטי הטוב ביותר לשנת 2019, בטקס פרסי המחול בפסטיבל כרמיאל בריקוד לבמה "הרועה הקטנה".
- מקום ראשון בתחרות "אורות המחול" בדימונה בשנים 2018 ו-2019 עם הריקודים "שיר ארץ" ו"הרועה הקטנה".
- זוכת פרס הריקוד העכשווי לבמה הטוב ביותר לשנת 2018 בטקס פרסי המחול בפסטיבל אשדודאנס בריקוד לבמה "לך אלי".
- מקומות ראשונים בתחרות ה"גראנד פרי" בסנט פטרסבורג לילדים ונוער בשנת 2013 ו-2014 בריקודים לבמה "טרנטלה" ו"פעמוני האמונה"

לירן זכריה אמיר

לירן מספרת:

בעבודה שלי אני מאמינה בכוח של התנועה ושל הגוף לאתגר מוסכמות חברתיות, מסורות תרבותיות, לחבר בין עבר והווה, בין מזרח למערב, וכמובן לחבר בין ריקודי עם לריקודי במה. זאת תמצית הישראליות בעיניי.

הפרטואר שלי כולל התייחסות למקורות ולמורשת ישראל לצד הענקת מקום ליצירה העכשווית. אני רואה את פסיפס המחול שאני מבקשת ליצור כבמה לעיצוב ולשיקוף הזהות היהודית והישראלית של הרקדנים ושל הקהל כאחד, בכל מקום. לשם כך העליתי מופע לכבוד חגיגות 70 שנה למדינת ישראל שהתקיים במנהטן. ומופע נוסף "משואה לתקומה" שהתקיים בהיכל התרבות מודיעין ב-2018.

גופם של הרקדנים על הבמה מספר סיפור לאומי על קהילה, זהות, אתניות ושורשיות. סיפור שאני מבקשת להמשיך, תוך חיבור וכבוד למומחים מהעבר ותוך אמונה עצמית ביצירה המתחדשת. בנוסף, אני רואה במחול כלי חינוכי התפתחותי.

זהו חלק בלתי נפרד ממישמת: להציג ישראליות מגובשת, אחראית וערנית לסיפור חיינו כאן – אז והיום. כמעט לכל היצירות שלי אני מחוברת מאוד רגשית, אך יש 3 מהן שהיו לי כ"אבן דרך" בחיי, כמו יד מכוונת מלמעלה.

האחת – "אגדת אופליה" – 2010, צומת דרכים מקצועית ובחירת הדרך שלי.

השנייה – "הרועה הקטנה" – 2017, האמונה שלי בפולקלור הישראלי הטהור.

השלישית – "שיר ארץ" – 2019, היצירה שאני הכי מחוברת אליה, יצירה כל כך מורכבת רגשית שבכל פעם שהרקדנים שלי רק עושים את הצעד הראשון אני יכולה להזיל דמעה ולהתפרק מבפנים ומצד שני להיות דרוכה וחזקה. ממש כמו בחיים.

נוסף להיותי יוצרת, אני גם "לירן הרקדנית". הריקוד הוא התשוקה הכי גדולה שלי, אני תמיד אומרת: "כשאני על הבמה אני האדם הכי שלם בעולם, זה רגע שאף אחד לא יכול להיכנס אליו. זו אני, המוזיקה והגוף שלי. הגוף מדבר את הרגשות שלי בצעקה שקטה. לא אתבייש לומר שיש רגעים שזה כמו אורגזמה טובה".

ההרקדות הפכו לחלק ממני כאשר החלה הקורונה. בסגר הראשון הבנתי שאם לא אעשה משהו – אשתגע. באותו זמן גדי ביטון הקים תוכנית הנקראת "אולפן בתנועה". מהר מאד מצאתי את עצמי בונה פינה מיוחדת עבור הכוריאוגרפים של המחול הישראלי. מפה לשם עולמי שלי התערבב במהרה בעולם של ריקודי העם. התחלתי ללכת להרקדות אצל תמיר שרצר, הרקדות מותאמות קורונה (קטנות) ומשם הריקודים תפסו אותי חזק מאד, כך שלא עובר שבוע בלי הרקדה אחת לפחות!

"בעבודה שלי אני מאמינה בכוח של התנועה ושל הגוף לאתגר מוסכמות חברתיות, מסורות תרבותיות, לחבר בין עבר והווה, בין מזרח למערב, וכמובן לחבר בין ריקודי עם לריקודי במה. זאת תמצית הישראליות בעיניי."

צילום מיטל קריספל

מעבר לכך שנדבקתי ב"חיידק" הנקרא ריקודי עם, נפתח אצלי צוהר חדש ונוסף ליצירה שלי בעולם הבמה ועל כך אני מודה! מחולות הבמה שלי "הרועה הקטנה", "אורחה במדבר", "ניגון רומני", "מחולות דמאר", "שובי לביתך", "הורה אהבה" ועוד, הן חלק מהיצירות שלי שנלקחו מריקודי העם ושהפכתי אותן לריקודים לבמה שנקודו בפסטיבלים שלנו בארץ - כרמיאל ואשדודאנס, וכמובן בחו"ל.

על "שיר רחוב" היא מספרת:

בשנת 2011 הצטרפתי לעבוד לצד **שלמה ממן** בלהקת הסטודנטים, הנושא בפסטיבל כרמיאל באותה השנה היה "להקות צבאיות".

צילום: נורית מוזס

חיים אסנר המוכשר עיבד לי מוזיקה חדשה ל"ימים טובים". בתוך העיבוד המוזיקאלי היה גם את "ימים טובים" וגם את "שיר רחוב". הריקוד עלה בתחרות כוריאוגרפיה למחול הישראלי באותה השנה.

בשנת 2019 בתחרות המחול העממי בפסטיבל כרמיאל הבקשה הייתה לחבר ריקודים לשירים שהוקלטו עד שנת 79 בעיבוד ישן או חדש ושלא חובר להם ריקוד מעולם. מיד ידעתי ש"שיר רחוב" בעיבודו המחודש יהיה ריקוד העם שלי לתחרות!

ריקוד הורה! "בלי פיקים ובלי שמיקים" הורה אמיתית פולקלוריסטית. לקחתי את הריקוד לבמה שלי "ימים טובים" ופשטתי אותו לריקוד עם לפי השיר "שיר רחוב".

"שיר רחוב" התחרה בתחרות המחול העממי בפסטיבל כרמיאל בשנת 2021. עם מיטב הכוריאוגרפים לבמה שלקחו איתי חלק בהרפתקה. עשינו חזרות, לבשנו חולצות להקה ונעלי ספורט ופשוט נהנו מכל רגע קסום של להיות יחד, לאחוז ידיים ולרקוד הורה.

הריקוד זכה במקום השני והמכובד! וכולי תקווה שהוא ירקד בהרקדות השונות כשימור להורה ולהמשכתה. בשבוע האחרון של ספטמבר 2021, לימדתי את הריקוד לראשונה בקמפ' בתנועה בניהולו של **גדי ביטון**. התרגשתי לראות את מאות הרוקדים והרקדנים מבצעים אותו יחדיו.

הריקוד

משקל: 2/4 ; 3/4

צורה: מעגל

מבנה: בית אחד, 4 חלקים

חלק א': אחיזה רגילה, פנים למ"מ; התקדמות נכ"ש

1-4 חילוף שיכול החל בימין ימינה.

5-7 3 צעדי ריצה על ק"מ. בשלישי פונים עם הפנים למ"מ.

1-8 בקצב כפול: שיכול בשמאל; פתיחה בימין ימינה על קצות אצבעות.

10-9 כמו ו-8 עוד פעמיים.

11 שיכול בשמאל.

12-22 כמו 1-11 חוזר שנית.

חלק ב': פנים למרכז המעגל. התנועה פנימה והחוצה

1-2 בעיטה ברגל ימין לפנים, פסיעה בימין לפנים.

4-3 כמו 2-1 החל בשמאל.

8-5 כפיפה לפנים ולאחור ברגל ימין.

10-9 חצי סיבוב לימין בשתי פסיעות (פנים החוצה).

12-11 כפיפה לאחור ברגל ימין.

13-24 כמו 1-12 כלפי חוץ המעגל.

חלק ג': הפנים למ"מ בתנועה ימינה.

2-1 דילוג בימין ימינה, תוך מתיחת שמאל באוויר מאחור.

6-3 שיכול חילוף החל בשמאל ימינה.

8-7 דילוג בשמאל בשיכול לפני ימין.

9-10 פתיחה בימין ימינה; שיכול בשמאל לפנים תוך מחיאת כף נמוכה (או בגובה ה.).

12-11 כמו 10-9.

14-13 העברת משקל לימין ימינה ולשמאל שמאלה.

16-15 סיבוב ימינה בשני צעדים החל בימין.

17-32 כמו 1-16.

שיר רחוב

לחן: **יאיר רוזנבלום**
מילים: **אבי קורן**

איזה יום נפלא יוצא לרחוב
צא לרחוב
שוב אפשר פשוט לצנוח בחוף
נוח בחוף
כבר לא קר ולא רטוב לי נורא
טוב לי נורא טוב לי נורא כי
כמה טוב לשבת סתם בשדרה
בלי מטרה

איזה יום נפלא צנח על ראשי
נח על ראשי
מחמם הוא שוב כל כך את ליבי
קח את ליבי
מעילים כבר מוכנסים בארון
שים בארון שים בארון כי
שמש את ראשי נושקת פתאום
שקט פתאום

איזה יום נפלא צנח על ראשי
נח על ראשי
איזה יופי של פרצוף הרחוב לבש לפתע
מחייך ומאושר גם הברוש פתאום כבר שר
והשדרה עונה לו כעת בדואט

הביטו איזה יום גדול פרץ לכיכר
רץ לכיכר
התפוח מלבלב מאושר
לב מאושר
בכל הכבישים נרוץ כל היום
רוץ כל היום רוץ כל היום כי
מן השמש אנו כבר שיכורות
כבר שיכורות

איזה יום גדול פרץ לכיכר
רץ לכיכר
איזה יופי של פרצוף הרחוב לבש לפתע
מחייך ומאושר גם הברוש פתאום כבר שר
והשדרה עונה לו כעת בדואט
הביטו איזה יום נפלא יוצא לרחוב
צא

חלק ד': הפנים למ"מ

- 1-4 קפיצה אל ימין באלכסון ימינה; שיכול בשמאל; ימין במקום מאחרו; פתיחה בשמאל שמאלה.
 - 5-6 3/4 סיבוב ימינה למרכז מעגל בשתי פסיעות החל בימין. מסיימים עם כתף ימין למ"מ.
 - 7-8 העברת משקל בימין ימינה למ"מ; משקל בשמאל שמאלה.
 - 9-10 סגירה בימין על יד שמאל תוך מחיאת כף עם ידיים למעלה; שהייה.
 - 11-12 כמו 7-8.
 - 13-14 צעדת חילוף מהירה בימין בשיכול לפני שמאל כלפי חוץ המעגל.
 - 15-16 3/4 סיבוב שמאלה בצעדת חילוף מהירה בשמאל. מסיימים עם פנים למ"מ.
- רוקדים את הריקוד פעמיים מלאות ובפעם השלישית יש לנו סיום.

סיום

- 1-32 כמו חלק ג'
- 33-36 כמו 1-4 בחלק ד'
- 37 דריכה בימין לפני תוך הרמת ידיים.

צילום: אליסה וולוסניקובה

**ריקוד הורה!
"בלי פיקים
ובלי שמיקים"
הורה אמיתית
פולקלוריסטית.
לקחתי את
הריקוד לבמה
שלי "ימים
טובים" ופשטתי
אותו לריקוד עם
לפי השיר "שיר
רחוב".**